

Sygn. akt II KO 65/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. M. i innych**

oskarżonych o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 stycznia 2019 r.,

wystąpienia Sądu Okręgowego w W.

zawartego w postanowieniu z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt VIII K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu

na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt VIII K [...], Sąd Okręgowy w W., w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy M. M. i innych, oskarżonych o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i innych, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, iż w przedmiotowej sprawie prokurator złożył wniosek o bezpośrednie przesłuchanie przed sądem m.in. sześciu świadków, będących sędziami w okręgu apelacji [...], na okoliczność podejmowanych przez nich czynności procesowych w ramach wykonywanych obowiązków służbowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy, w utrwalonym orzecznictwie, niejednokrotnie podkreślał, iż przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, przejawia się w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej i w równie realnym zagrożeniu dla sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (por: postanowienie SN z dnia 14.06.2018 r., sygn. akt V KO 35/18, LEX nr 2509717). Przekazanie sprawy zatem winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują w sprawie na tyle szczególne okoliczności, że zasadnie wywołują przekonanie o braku warunków do obiektywnego jej rozpoznania w danym sądzie oraz o tym, że przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do sprawnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu.

Podnoszona przez Sąd wnioskujący, jako samoistna, okoliczność, że prokurator w akcie oskarżenia wnosi o bezpośrednie przesłuchanie osób wykonujących zawód sędziego w okręgu apelacji [...], które podejmowały czynności procesowe w ramach sprawowanych obowiązków, nie stwarza zasadnego przekonania o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie właściwym. Obawa odnośnie do możliwości zaistnienia w przyszłości w odbiorze zewnętrznym wątpliwości w tej mierze, jako niemająca żadnych realnych podstaw, nie powinna uzasadniać uchylania się przez sąd od rozpoznania sprawy. Autorytet sądu buduje sprawne, bez zbędnej zwłoki, przeprowadzenie każdego postępowania i wydanie, na podstawie wnikliwej i bezstronnej oceny dowodów, sprawiedliwego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20)".

W tych warunkach Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.